EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 1.10.2015
COM(2015) 474 final

2015/0228 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende de verdeling van de vangstmogelijkheden in het kader van het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië voor een periode van vier jaar

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

De Raad heeft de Europese Commissie ertoe gemachtigd namens de Europese Unie te onderhandelen over de vernieuwing van het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de Partnerschapsovereenkomst in de visserijsector tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië. Ter afronding van deze onderhandelingen hebben de onderhandelaars op 10 juli 2015 het nieuwe protocol geparafeerd. Het heeft een looptijd van vier jaar en gaat in op de in artikel 14 vastgestelde datum van voorlopige toepassing, i.e. op de datum van ondertekening van het protocol.

Het protocol is er in de eerste plaats op gericht om binnen de grenzen van het beschikbare overschot vangstmogelijkheden in de Mauritaanse wateren toe te kennen aan de vaartuigen van de Europese Unie, met inachtneming van de beschikbare wetenschappelijke evaluaties, met name die van de Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan (Cecaf) en met inachtneming van het wetenschappelijke advies en de aanbevelingen van de Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen (ICCAT). De Commissie heeft zich onder meer gebaseerd op de resultaten van een verkennende evaluatie waarin externe deskundigen zijn nagegaan in hoeverre het opportuun is om een nieuw protocol te sluiten.

Voorts wordt beoogd om in het belang van beide partijen de samenwerking tussen de Europese Unie en de Islamitische Republiek Mauritanië te verstevigen met het oog op de instelling van een partnerschapskader voor de ontwikkeling van een duurzaam visserijbeleid en de verantwoorde exploitatie van de visbestanden in de Mauritaanse visserijzone.

Het protocol voorziet in vangstmogelijkheden in de volgende categorieën:

– categorie 1 – vaartuigen voor de visserij op schaaldieren met uitzondering van langoesten en krabben: 5 000 ton en 25 vaartuigen;

– categorie 2 – trawlers (andere dan vriesvaartuigen) en vaartuigen voor de visserij met de grondbeug op zwarte heek: 6 000 ton en 6 vaartuigen;

– categorie 3 – vaartuigen voor de visserij op andere demersale vissoorten dan zwarte heek met ander vistuig dan trawls: 3 000 ton en 6 vaartuigen;

– categorie 4 – vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen: 12 500 ton (referentietonnage) en 25 vaartuigen;

– categorie 5 – vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en met de drijvende beug: 7 500 ton (referentietonnage) en 15 vaartuigen;

– categorie 6 – vriestrawlers voor de pelagische visserij: 247 500 ton en 19 vaartuigen;

– categorie 7 – koelvaartuigen voor de pelagische visserij: 15 000 ton (in geval van benutting in mindering gebracht op het volume van categorie 6) en 2 vaartuigen.

Er dient te worden bepaald hoe de vangstmogelijkheden over de lidstaten moeten worden verdeeld. Op basis van het voorgaande stelt de Commissie voor dat de Raad zijn goedkeuring hecht aan het bijgevoegde voorstel voor een verordening.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

De belanghebbende partijen zijn geraadpleegd in het kader van de evaluatie van het protocol voor de periode 2012-2014. Ook zijn in het kader van technische vergaderingen de deskundigen uit de lidstaten geraadpleegd. Uit deze raadplegingen is naar voren gekomen dat het van belang is de visserijovereenkomst met de Islamitische Republiek Mauritanië te verlengen en een visserijprotocol met dat land te sluiten.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Parallel aan deze procedure worden procedures ingeleid met betrekking tot de besluiten van de Raad waarbij machtiging wordt gegeven tot de ondertekening en de voorlopige toepassing en tot de sluiting van het protocol.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De jaarlijkse financiële tegenprestatie bedraagt 59 125 000 EUR per jaar op basis van:

a) totale toegestane vangsten van 261 500 ton voor de visserijcategorieën 1, 2, 3, 6 en 7 van het protocol en een referentietonnage van 20 000 ton voor de visserijcategorieën 4 en 5 van het protocol, wat overeenstemt met een bedrag van 55 000 000 EUR per jaar voor de toegang tot de visserijzone van Mauritanië en

b) steun voor de ontwikkeling van het sectorale visserijbeleid van de Islamitische Republiek Mauritanië ten belope van 4 125 000 EUR per jaar. Deze steun is in overeenstemming met de doelstellingen van het nationale visserijbeleid van de Islamitische Republiek Mauritanië en met name met de behoeften van het land aan steun op het gebied van wetenschappelijke en technische samenwerking, opleiding, visserijinspecties, milieubescherming en ontwikkelingsinfrastructuur.

2015/0228 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

betreffende de verdeling van de vangstmogelijkheden in het kader van het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië voor een periode van vier jaar

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 30 november 2006 heeft de Raad Verordening (EG) nr. 1801/2006 betreffende de sluiting van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië vastgesteld (hierna "de partnerschapsovereenkomst" genoemd)[1].

(2) Op 10 juli 2015 hebben de Unie en de Islamitische Republiek Mauritanië een nieuw protocol bij de partnerschapsovereenkomst geparafeerd (hierna "het protocol" genoemd). Bij dit protocol worden aan de vaartuigen van de Unie vangstmogelijkheden verleend in de visserijzone waarover de Islamitische Republiek Mauritanië de jurisdictie heeft.

(3) Op […] heeft de Raad Besluit (EU) 2015/...[2] betreffende de ondertekening en de voorlopige toepassing van het protocol vastgesteld.

(4) Bepaald moet worden hoe de vangstmogelijkheden voor de looptijd van het protocol over de lidstaten moeten worden verdeeld.

(5) Overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad[3] moet de Commissie, als blijkt dat de vangstmogelijkheden die krachtens het protocol aan de Unie zijn toegewezen, niet volledig worden benut, de betrokken lidstaten daarvan in kennis stellen. Indien binnen een door de Raad te bepalen termijn niet

---

1 Verordening (EG) nr. 1801/2006 van de Raad van 30 november 2006 betreffende de sluiting van de Partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië (PB L 343 van 8.12.2006, blz. 1).

2 Besluit (EU) ..... van de Raad betreffende de ondertekening, namens de Europese Unie, en de voorlopige toepassing van het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië voor een periode van vier jaar (PB L ..... van ....., blz. ....).

3 Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad van 29 september 2008 betreffende machtigingen voor visserijactiviteiten van communautaire vissersvaartuigen buiten de communautaire wateren en de toegang van vaartuigen van derde landen tot de communautaire wateren, en houdende wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93 en (EG) nr. 1627/94 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 3317/94 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 33).

wordt geantwoord, wordt dit beschouwd als een bevestiging dat de vaartuigen van de betrokken lidstaat hun vangstmogelijkheden in de gegeven periode niet volledig benutten. Deze termijn moet worden vastgesteld.

(6) Onderhavige verordening dient van toepassing te zijn met ingang van de datum van ondertekening van het protocol,

(7)

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De vangstmogelijkheden die zijn vastgesteld in het kader van het protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en de Islamitische Republiek Mauritanië voor een periode van vier jaar (hierna "het protocol" genoemd), worden als volgt over de lidstaten verdeeld:

a) Categorie 1 – Vaartuigen voor de visserij op schaaldieren met uitzondering van langoesten en krabben

Spanje	4 150 ton
Italië	600 ton
Portugal	250 ton

Voor deze categorie mogen maximaal 25 vaartuigen tegelijk in Mauritaanse wateren worden ingezet.

b) Categorie 2 – Trawlers (andere dan vriesvaartuigen) en vaartuigen voor de visserij met de grondbeug op zwarte heek

Spanje	6 000 ton

Voor deze categorie mogen maximaal 6 vaartuigen tegelijk in Mauritaanse wateren worden ingezet.

c) Categorie 3 – Vaartuigen voor de visserij op andere demersale vissoorten dan zwarte heek met ander vistuig dan trawls

Spanje	3 000 ton

Voor deze categorie mogen maximaal 6 vaartuigen tegelijk in Mauritaanse wateren worden ingezet.

d) Categorie 4 – Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de zegen

Spanje	17 jaarlijkse vergunningen
Frankrijk	8 jaarlijkse vergunningen

e) Categorie 5 – Vaartuigen voor de tonijnvisserij met de hengel en met de drijvende beug

Spanje	14 jaarlijkse vergunningen
Frankrijk	1 jaarlijkse vergunning

f) Categorie 6 – Vriestrawlers voor de pelagische visserij

Duitsland	12 560 ton
Frankrijk	2 615 ton
Letland	53 913 ton
Litouwen	57 642 ton
Nederland	62 592 ton
Polen	26 112 ton
Verenigd Koninkrijk	8 531 ton
Ierland	8 535 ton

Elk jaar van de geldigheidsduur van het protocol beschikken de lidstaten over de volgende aantallen driemaandelijkse vergunningen:

Duitsland	4
Frankrijk	2
Letland	20
Litouwen	22
Nederland	16
Polen	8
Verenigd Koninkrijk	2
Ierland	2

De lidstaten delen de Commissie mee of bepaalde vergunningen ter beschikking van andere lidstaten mogen komen.

Voor deze categorie mogen maximaal 19 vaartuigen tegelijk in Mauritaanse wateren worden ingezet.

g) Categorie 7 — Koelvaartuigen voor de pelagische visserij

Ierland	15 000 ton

Bij niet-benutting mogen deze vangstmogelijkheden worden overgeheveld naar categorie 6 overeenkomstig de voor die categorie geldende verdeelsleutel. Ierland deelt de Commissie uiterlijk op 1 juli van elk jaar van de geldigheidsduur van het protocol mee of de vangstmogelijkheden ter beschikking van andere lidstaten mogen komen.

2. Als met de vismachtigingsaanvragen van de in lid 1 vermelde lidstaten niet alle krachtens het protocol vastgestelde vangstmogelijkheden worden benut, neemt de

Commissie overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1006/2008 vismachtigingsaanvragen van andere lidstaten in overweging.

3. De in artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1006/2008 bedoelde termijn waarbinnen de lidstaten moeten bevestigen dat zij de krachtens de overeenkomst toegewezen vangstmogelijkheden niet volledig benutten, bedraagt tien werkdagen vanaf de datum waarop de Commissie aan de lidstaten heeft meegedeeld dat de vangstmogelijkheden niet volledig zijn benut.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van de datum van ondertekening van het protocol.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter